RETTENS DOM (Anden Udvidede Afdeling)

11. marts 1999 *

I sag T-138/94,

Cockerill-Sambre SA, Bruxelles, ved advokat Alexandre Vandencasteele, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, først ved Julian Currall, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Géraud Sajust de Bergues, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, derefter ved generaldirektør Jean-Louis Dewost, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Julian Currall og Guy Charrier, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, som befuldmægtigede, bistået af advokat Jean-Yves Art, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

vedrørende en hovedpåstand om annullation af Kommissionens beslutning 94/215/EKSF af 16. februar 1994 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker (EFT L 116, s. 1),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af den fungerende afdelingsformand, C.W. Bellamy, og dommerne A. Potocki og J. Pirrung,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 23., 24., 25., 26. og 27. marts 1998,

afsagt følgende

Dom [1]

Sagens faktiske omstændigheder

A — *Indledende bemærkninger*

1 Nærværende sag vedrører en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 94/215/EKSF af 16. februar 1994 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker (EFT L 116, s. 1, herefter »beslutningen«), hvorved den fastslog, at 17 europæiske stålvirksomheder og en af deres faglige organisationer i strid med EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1, havde deltaget i en række aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis vedrørende fastsættelse af priser, opdeling af markeder og udveksling af fortrolige oplysninger om Fællesskabets marked for stålbjælker, og pålagde 14 virksomheder inden for denne sektor bøder for de mellem den 1. juli 1988 og 31. december 1990 begåede overtrædelser.

2 Ifølge beslutningen (13. betragtning) er Cockerill-Sambre SA (herefter »Cockerill-Sambre«) Belgiens største stålproducent. Under den i beslutningen omhandlede periode var SA Steelinter (herefter »Steelinter«) hoveddistributør for

1 — Kun de præmisser i nærværende dom gengives, som Retten skønner det relevant at offentliggøre. Bortset fra, at de overtrædelser, der foreholdes sagsøgeren i nærværende sag, ophørte den 31.12.1989, er de andre præmisser i det væsentlige identiske med eller ligner præmisserne i Rettens dom af 11.3.1999, sag T-141/94, Thyssen mod Kommissionen, Sml. II, s. 347, med undtagelse af navnlig præmis 74-120, 413-422, 566-574 og 614-625 i den nævnte dom, der ikke har noget modstykke i nærværende dom. De overtrædelser af traktatens artikel 65. stk. 1, som sagsøgeren kritiseres for på en række nationale markeder, er heller ikke identiske med dem, som foreholdes sagsøgeren i sagen Thyssen mod Kommissionen. I nærværende sag er den delvise annullation af beslutningens artikel 1 i det væsentlige begrundet med, at der savnes bevis for, at sagsøgeren har deltaget i de overtrædelser, der er nævnt i punkt 1 i domskonklusionen i nærværende dom.

Cockerill-Sambre, der direkte eller indirekte havde alle aktierne i Steelinter. Steelinter blev overtaget af Cockerill-Sambre den 30. december 1989. I 1990 havde Cockerill-Sambre-koncernen en omsætning på 203 mia. BEF. I 1989, som var det sidste år, hvor Cockerill-Sambre fremstillede stålbjælker, tegnede disse sig for et beløb på 5,74 mia. BEF, svarende til 132 mio. ECU, af selskabets omsætning inden for Fællesskabet.

...

D — *Beslutningen*

47 Beslutningen, som blev modtaget af sagsøgeren den 3. marts 1994, ledsaget af en skrivelse fra Van Miert af 28. februar 1994 (herefter »skrivelsen«), indeholder følgende konklusion:

»*Artikel 1*

Følgende virksomheder har, i den udstrækning, der er beskrevet i denne beslutning, deltaget i de under deres respektive navne anførte former for praksis, der har hindret, begrænset eller fordrejet den normale konkurrence på det fælles marked. Hvor der idømmes bøder, er overtrædelsens varighed angivet i måneder, dog ikke for så vidt angår harmoniseringen af tillæg, hvor virksomhedernes deltagelse er angivet med et 'x'.

...

Cockerill-Sambre

a) Udveksling af fortrolige oplysninger gennem Poutrelles-udvalget (18)

b) Prisfastsættelse i Poutrelles-udvalget (18)

c) Fastsættelse af priser på det danske marked (12)

d) Markedsdeling, 'Traverso-systemet' (3)

e) Markedsdeling, Frankrig (3)

f) Markedsdeling, Italien (3)

g) Harmonisering af tillæg (x)

h) Fastsættelse af priser på det franske marked

i) Fastsættelse af priser på det italienske marked

...

Artikel 4

For de i artikel 1 angivne overtrædelser, som fandt sted efter den 30. juni 1988 (efter den 31.12.1989[2] for Aristrain's og Ensidesa's vedkommende), pålægges følgende bøder:

...

Cockerill-Sambre SA	4 000 000 ECU

...

2 — Denne dato angives i den franske og spanske version af beslutningen. Den tyske og engelske version angiver datoen 31.12.1988.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til:

...

— Cockerill-Sambre SA

...«

Den subsidiære påstand om annullation af beslutningens artikel 4 eller i det mindste nedsættelse af bødens beløb

...

Bedømmelsen af overtrædelsernes grovhed

...

572 For så vidt angår sagsøgerens anbringende om, at selskabet har udvist en angiveligt konkurrencepræget eller ligefrem aggressiv adfærd på markedet, skal der mindes om, at det forhold, at en virksomhed, der bevisligt har deltaget i en samordning af priser med sine konkurrenter, ikke har udvist en adfærd på markedet, der svarer til den, der blev aftalt med konkurrenterne, ikke nødvendigvis skal tages i betragtning som en formildende omstændighed ved bødeudmålingen (jf. Rettens dom i sagen Petrofina mod Kommissionen, præmis 173, og dom af 14.5.1998, sag T-308/94, Cascades mod Kommissionen, Sml. II, s. 925, præmis 230). En virksomhed, der på trods af samordningen med sine konkurrenter følger en mere eller mindre uafhængig politik på markedet, søger eventuelt at udnytte kartellet til sin fordel. I nærværende sag giver de oplysninger, som sagsøgeren har fremlagt, ikke grundlag for at antage, at selskabets reelle adfærd på markedet kunne modvirke overtrædelsernes konkurrencebegrænsende virkninger.

...

Anbringendet om, at sagsøgeren samarbejdede med Kommissionen under den administrative procedure

593 For så vidt angår påstanden om det »fuldstændige og særlige samarbejde«, som sagsøgeren skulle have udvist under den af Kommissionen gennemførte undersøgelse, skal det først bemærkes, at i virksomhedernes svar af 7. november 1991 på en anmodning om oplysninger, som var blevet sendt til dem med hjemmel i traktatens artikel 47, erklærede både sagsøgeren og Steelinter, at de ikke rådede over nogen liste over deltagerne i møderne i Poutrelles-udvalget og i Eurofer/Skandinavien-gruppen, og at de heller ikke havde nogen af de referater, protokollater eller rapporter vedrørende en række af disse møder, som Kommissionens anmodning henviste til, uanset at det fremgår af oplysningerne i sagen, at de regelmæssigt modtog sådanne dokumenter.

594 Det må endvidere bemærkes, at sagsøgeren ikke har anerkendt rigtigheden af nogen af de faktiske forhold, som er gjort gældende mod selskabet, bortset fra dets deltagelse i nogle af de omhandlede møder.

595 Kommissionen har med rette antaget, at dette svar ikke kunne berettige til, at der indrømmedes sagsøgeren en nedsættelse af bøden som følge af samarbejde under den administrative procedure. En bødenedsættelse, der ydes med denne begrundelse, er kun berettiget, såfremt adfærden har bevirket, at Kommissionens vanskeligheder i forbindelse med at konstatere en overtrædelse og med i givet fald at bringe denne til ophør mindskes (jf. dommen i sagen Cascades mod Kommissionen, præmis 255 ff.).

...

Rettens udøvelse af sin fulde prøvelsesret

597 Det bemærkes, at Retten allerede har annulleret beslutningens artikel 1, for så vidt som denne fastslår, at sagsøgeren deltog i en aftale om opdeling af det italienske marked (jf. præmis 364 ovenfor). Bøden, som Kommissionen har pålagt for denne overtrædelse, er blevet opgjort til 59 400 ECU.

598 Af de grunde, der er anført ovenfor i præmis 402 og 411 [3], skal perioden mellem den 1. juli og den 31. december 1988 i øvrigt ikke medregnes ved beregningen af bøden vedrørende overtrædelsen ved fastsættelse af priser på det danske marked, hvilket for sagsøgerens vedkommende indebærer en nedsættelse af bøden med 13 200 ECU efter den af Kommissionen fulgte metode.

3 — Jf. dommen i sagen Thyssen mod Kommissionen (sag T-141/94, Sml. II, s. 347), præmis 451.

599 Endelig finder Retten af de ovenfor i præmis 561 ff.[4] anførte grunde, at det samlede beløb af den bøde, der er pålagt for aftalerne og den samordnede praksis vedrørende fastsættelse af priser, skal nedsættes med 15%, fordi Kommissionen i et vist omfang har overvurderet de konkurrencebegrænsende virkninger af de konstaterede overtrædelser. Under hensyn til de allerede nævnte nedsættelser for så vidt angår aftalerne om priser på det danske marked udgør denne nedsættelse 338 600 ECU ifølge den af Kommissionen anvendte beregningsmetode.

600 Såfremt Kommissionens metode anvendtes, måtte sagsøgerens bøde således nedsættes med 411 200 ECU.

601 Når Retten fastsætter en bøde som led i udøvelsen af sin fulde prøvelsesret, er der i sagens natur ikke tale om en præcis matematisk operation. I øvrigt er Retten ikke bundet af Kommissionens beregninger, men skal foretage sin egen vurdering under hensyntagen til alle sagens omstændigheder.

602 Retten finder, at Kommissionens generelle fremgangsmåde ved fastsættelsen af bødernes niveau (præmis 522 ff.[5] ovenfor) er velbegrundet under hensyn til sagens omstændigheder. De overtrædelser, der består i fastsættelse af priserne og opdeling af markeder, og som udtrykkeligt er forbudt efter traktatens artikel 65, stk. 1, må nemlig betragtes som særlig alvorlige, eftersom de indebærer et direkte indgreb i de væsentlige konkurrenceparametre på det pågældende marked. Endvidere har systemerne for udveksling af fortrolige oplysninger, som er lagt sagsøgeren til last, haft et lignende formål som en opdeling af markederne på grundlag af de traditionelle handelsstrømme. Alle de overtrædelser, der er taget i betragtning med henblik på bøden, blev begået efter kriseordningens ophør, efter at virksomhederne havde modtaget behørige advarsler. Som det er fastslået af Retten, var det generelle formål med de i sagen omhandlede aftaler og former for praksis netop at hindre eller forstyrre den tilbagevenden til den normale konkurrence, som var følgen af den åbenbare kriseperiodes ophør. Virksomhederne var endvidere bekendt med foranstaltningernes ulovlige karakter og skjulte dem bevidst for Kommissionen.

4 — Jf. dommen i sagen Thyssen mod Kommissionen (sag T-141/94, Sml. II, s. 347), præmis 640 ff.
5 — Jf. dommen i sagen Thyssen mod Kommissionen (sag T-141/94, Sml. II, s. 347), præmis 577 ff.

603 Under hensyn til det anførte i det hele, samt henset til, at Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen finder anvendelse fra den 1. januar 1999, skal bødens beløb fastsættes til 3 580 000 EUR.

...

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Udvidede Afdeling)

1) **Artikel 1 i Kommissionens beslutning 94/215/EKSF af 16. februar 1994 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker annulleres, for så vidt som sagsøgeren heri beskyldes for at have deltaget dels i en aftale om opdeling af det italienske marked i en periode på tre måneder, dels i en ulovlig fastsættelse af priser på det danske marked i perioden mellem den 1. juli og den 3. november 1988.**

2) **Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 4 i beslutning 94/215/EKSF, fastsættes til et beløb på 3 580 000 EUR.**

3) **I øvrigt frifindes Kommissionen.**

4) **Sagsøgeren bærer sine egne sagsomkostninger samt fire femtedele af Kommissionens omkostninger. Kommissionen bærer en femtedel af sine egne omkostninger.**

Bellamy Potocki Pirrung

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. marts 1999.

H. Jung

Justitssekretær

C.W. Bellamy

Afdelingsformand